

Milí turisté, v sobotu jsme se vydali ještě jednou po stopách Antonína Dvořáka. Výlet jsme uskutečnili na přání pro ty, kteří nějakých důvodů nemohli přijít. Přišla i turistka, která si výlet zopakovala. Počasí se umoudřilo a bylo na výlet přímo ideální.

Jak již konstatoval Platón: „panta rhei“, neboli Nelze dvakrát vstoupit do téže řeky, tak i stejný výlet nebyl úplně stejný.

Jako minule začal u Rudolfiny, pokračoval Žofínem a kostelem sv. Vojtěcha. V ulici Odborů nás čekalo překvapení. Nad námi visely dvě sochy – muž a žena.

Sousoší se nazývá Lehká nejistota a autorem je Michal Trpák. Co tím autor chtěl říci, jsem se dočetla na internetu:

Pocit z lehkosti letu, ale nejistého přistání stejně jako jeho délky. Jedni se ještě vznášejí, další už čekají na přistání, jen zatím není jisté, jestli bude tvrdé nebo měkké a jak dlouhý ještě bude let v době ekonomické krize.

To ale nebylo vše. Hostel Mosaic House byl celý posetý nějakými desetinohými živočichy, které se nám nepodařilo identifikovat. Teď už to vím, jsou to **Mazlíci**, tvorové inspirovaní mikrosvětlem bakterií, kteří zvětšení do měřítka viditelného pouhým okem vybízí k pomazlení či usednutí na jejich hřbet.

Fotografii hostelu s Mazlíky sice nemám, ale Mazlíky i hostel se mi podařilo najít zvlášť.

A aby toho nebylo málo, tak na protějším domě seděla veliká zlatá moucha.

Zase cituji:

Polemika nad tím po čem všichni touží, inspirovaná básní od Adolfa Hejduka, ale také fascinací nad samotným hmyzem. Moucha, tak malá, neužitečná a otravná, přesto však krásná, je-li možné shlédnout ji pod mikroskopem. Je to fascinující biologický stroj, který nejsme schopni okem detailně vnímat. Snad proto byla zvětšena, aby bylo možno rozeznat jednotlivé detaily, polemizovat nad vlastní velikostí při konfrontaci s tvorem, zvětšeným do nadlidského měřítka. Stejně jako nad štěstím, tak křehkém, zdánlivě složitým a přesto někdy tak snadným, když je člověk schopen vnímat maličkosti.

Jaké jsou to náhodné souvislosti! Aniž jsem to při pohledu na tu mušku věděla, hrob Adolfa Heyduka jsme na Vyšehradě opět navštívili jako minule a já jsem tu báseň částečně přednesla. Recitovala ji totiž Jarmila Šonková ve Viole.

Adolf Heyduk

ŠTĚSTÍ! CO JE ŠTĚSTÍ?

Štěstí! Co je štěstí?
Muška jenom zlatá,
která za večera
kol tvé hlavy chvátá;
oblétá ti skráně,
v kadeři se kryje,
v dlaně hlavu skládáš,
ruka utlačí je.

Štěstí jako rosa
na květech se skvěje,
ale bludná noha
náhle zašlápne je;
zašlápnuto vzdechne,
v oblacích se tratí,
snad se jinovatkou
na tvou kadeř vrátí...

Moc jsme se při zkouškách nasmáli, neboť jsme chtěli, aby Jarmila parodovala Jaroslava Marvana: „Muška jenom zlatá!“.

Dále jsme šli do Žitné ulice, kde Dvořák bydlel 27 let a pak k muzeu Antonína Dvořáka. To jsme nenavštívili, neboť tam rekonstruuji fresky.

Nuselský most, který jsme chtěli přejít byl také v rekonstrukci, ale naštěstí jen pravá strana. Museli jsme se vrátit k podchodu, kde byla pod schody veliká louže, která se dala pouze přebrodit, a parčíkem se dostat na levou stranu mostu. Na druhé straně byl přechod ještě komplikovanější, podešli jsme most a pokračovali parkem až k cestě na Vyšehrad.

Na Vyšehradě jsme se prošli mezi hroby známých osobností až k hrobce Antonína Dvořáka, Potom jsme sešli z Vyšehradu po schodech vedoucích k Výtoni. Opět jsme již po několikáté při cestě obdivovali nádhernou kubistickou vilu od architekta Josefa Chochola.

Schody z Vyšehradu s nádhernou vyhlídkou

Nádherná kubistická vila

Opět cituji: Kubistická vila v Praze 2. Josef Chochol se proslavil zejména jako autor radikálních kubistických staveb pod Vyšehradem. Kubistická vila v Libušině ulici pro stavitele a majitele nemovitostí ing. Bedřicha Kovařoviče představuje dům třítraktové dispozice s důrazem především na dynamiku průčelí, které se mělo za pozorovatelem, procházejícím kolem, jakoby otáčet.

Na Výtoni jsme se nerozešli jako minule, ale šli jsme na sobotní oběd do vyhlášené Restaurace v Podskalí.

Rozchod jsme si dali až po obědě před restaurací.

Dana Hyklová